

Aktivno sodelovanje – ne glasovalni stroj

Takšna je bila ugotovitev zbora komunistov živečih v krajevni skupnosti Tabor, ki so se sestali prejšnji teden. Osnovni cilj zbora, ki se ga je udeležilo preko 200 članov, je bil, da bi ugotovili dosedanje delo komunistov v krajevni samoupravi in postavili program za bodoče delo.

Na zboru je bilo kritično ocenjeno dosedanje delo tistih članov ZK, ki niso upoštevali napotila za delo komunistov, ki izhaja iz gradiva 5. seje CK. To so jasno pokazale vse akcije, ki so bile v tem letu, saj so bili zbori delovnih ljudi in

občanov zelo slabo obiskovani — dosegli so v najboljšem primeru številko 120 ljudi, kar vsekakor kaže, da bi komunisti morali še bolj sodelovati v krajevnih akcijah.

Razvoj krajevne samouprave pa zahteva, da se vsi komunisti vključujemo v delo na tem področju, ker potem vsekakor ne bo primerov, da se pojavljajo očitki, da se forumsko sprejemajo odločitve in stališča. Doslej so komunisti, ki so organizacijsko povezani v organizacijah združenega dela, vse premalo posvetili pozornost sodelovanju v krajevni skupnosti, kjer je peščica članov ZK,

ki so s svojim entuzijazmom opravljali delo po svoji najboljši vesti in prepričanju, ostajala sama. To tudi nakazuje nujnost za večjo povezovanje komunistov, živečih v krajevni skupnosti, ti namreč pomenijo močno politično silo, saj jih živi preko 500.

Dosedanji razvoj krajevne samouprave je narekoval, da je na terenu organiziranih pet sosesk, v katerih so tudi OO ZK ter odbori SZDL. OO ZK bodo tudi središče, okoli katerega se bodo v bodoče organizirali komunisti, živeči v soseskah, in tako tvorili aktiv komunistov. Aktivni komunisti pa bodo nosilec političnega dela v soseskah in se bodo prek njih komunisti bolj aktivno vključevali v politično življenje v krajevni skupnosti. Osnovno vodilo dela aktiva bo enoten nastop komunistov pri izvedbi akcij, zlasti tistih širšega pomena.

Terenske OO ZK so zelo šibke, ker je ZK organizirana po delovnem principu, zato bo vsekakor močna okrepitev delovanja terenskih organizacij ZK s komunisti, povezanih v aktivih. S tem pa bo tudi omogočeno boljše povezovanje krajevne skupnosti z organizacijami združenega dela, ki se vedno bolj vključujejo v življenje in delo delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti.

Razprava je tudi pokazala, da je potrebno preko oblik povezovanja v aktivih komunistov iskati še druge oblike povezovanja, in sicer tudi v stanovanjskih stavbah, kjer živi večje število komunistov, ki lahko tudi aktivno delujejo v svoji sredini na področjih, ki so pomembna za ljudi na tistem območju, zlasti po vprašanju stanovanjske samouprave, komunalne samouprave, interesov potrošnikov itd.

Ob koncu razprave so sprejeli komunisti sklepe:

1. v decembru se po soseskah formirajo aktivni komunistov, ki bodo izdelali svoje akcijske programe

2. komunisti se vključijo v delo v zborih stanovalcev v hišah, kjer zlasti delujejo na uveljavljanju stanovanjske samouprave, delovanja civilne zaščite in razvijanju družbene samozaščite

3. vsak komunist se po svojih močeh vključi v akcije in delo organov krajevne skupnosti

4. sklicani bodo tudi ostali komunisti, ki se tega zbora niso udeležili, da bi se tudi z njimi našla povezava.

Ob zaključku zbora so se še oblikovala mnenja, da je po-

trebno aktivno sodelovati pri akcijah, ne pa biti samo statist — samo glasovalni stroj. Prav tako bo treba takšni organizaciji prilagoditi tudi svet v KS, ne nazadnje pa tudi razmišljati, da bi se v hišah, kjer živi večje število komunistov, postavilo poverjenike. Da bi se veliko lažje vključevali komunisti v vse bolj pestro politično življenje v krajevni skupnosti, pa je potrebno, da so tudi poskrbljeni vsi vidiki idejnopolitičnega izobraževanja, ki bo potekalo istočasno z vsemi akcijami v krajevni skupnosti.

France Tomše

Kviz uspel

29. oktobra je bil v domu Jugoslovanske ljudske armade kviz z naslovom »Mladost v pesmi, besedi in spretnosti«. Na kvizu, ki ga je organizirala komisija za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito pri predsedstvu OK ZSMS Ljubljana Center, so sodelovale ekipe iz naslednjih osnovnih organizacij: RTV — TOZD laboratorij, Dom tehniških šol, Ljubljanska banka — podružnica, Gimnazija pedagoške smeri, Iskra-poslovne stavbe in vojniki kasarne »4. julija«. Na kvizu so mladinci odgovarjali na vprašanja iz pretekle zgodovine med NOB in največ znanja je pokazala ekipa, ki so jo sestavljali vojniki in mladinci iz osnovne organizacije RTV — laboratorij. Da bi bil kviz čimbolj zanimiv so poskrbeli dijaki in pevski zbor Ljubljanske banke s pestrim kulturnim programom.

D. L.

Glasno čebļajajoča vrsta otrok; držec se za roke, se pomika po cesti. Vzgojiteljica jih miri, toda otroci, kot da je ne slišijo, mirno čebļajajo naprej. Veseli so, saj grede v Tivoli.

Toda, ali so vsi otroci pod skrbnim vodstvom vzgojiteljice, ali se grede lahko vsi gugat v Tivoli? Ali pa se morda ne potepajo po temačnih ulicah sami, samo zato, ker ni prostora v vrtcih, njihovi očetje in mame pa morajo na delo?

Tako v svojem prispevku:

ZAKAJ BOSTA MOJA MAMICA IN OČKA GLASOVALA ZA SAMOPRISPEVEK

Majda Lorbek iz 7. a razreda osnovne šole Tone Cufar v Ljubljani, razmišlja o veliki solidarnostni akciji Ljubljancanov — samopriskpevku II. (Naš tiskarski škrat, ki si ne more kaj, da nam ne bi od časa do časa po svoje pošaril med vrsticami, nam je, kot ste, dragi mladi bralci, gotovo opazili, v zvezi s tem ponagajal v prejšnji številki. Namesto besedice »BOSTA«, je namreč v razpisu akcije ZPM, stavek zaokrožil po svoje tako, da je zapisal »STA«... V prepričanju, da so njegova predvidevanja povsem pravilna, mu tega, kajpada, ne bomo zamerili.)

In Majda Lorbek svoj prispevek nadaljuje takole:

Zato skrbte delovni ljudje, da bi bili otroci pod skrbnim varstvom, dokler jih ne bi prišli starši iskat. Toda poleg cicibanov moramo pomisliti tudi na tiste starejše ljudi, ki ne morejo poskrbeti sami zase in za vse tiste bolne ljudi, ki čakajo na prostor v bolnicah. Pa tudi na tiste, ki morajo kilometre in kilometre pešati v šolo. Zato upam in mislim, da bo referendum za samopriskpevek uspel. Če bo, potem bodo kmalu vsi cicibani, upokoјenci in bolniki vsak na svojem mestu, cicibani v vrtcih, upokoјenci v domovih za ostarele, bolniki bodo spet zdravi, šolarji pa v lepih svellih učilnicah.

Če pa ne, pa bo vse po starem, kar ne bi smelo biti, kajti ljudje, ki niso doživeli stiske, niti ne vedo zakaj je samopriskpevek tako pomemben.

Majda Lorbek 7. A
Osnovna šola Tone Cufar

Osnovna sindikalna organizacija Slovenske filharmonije letošnji dobitnik srebrnega znaka občinskega sveta ZSS Ljubljana—Center

Lepši časi šele prihajajo

Po besedah Vilija Trampuša, predsednika izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata v Slovenski filharmoniji, je njihov sindikat postal delaven šele po celjskem kongresu ZSS, zlasti še, ker je izvršni odbor OOS s poverjeniki sindikalnih skupin zadnji dve leti precej posegel v delo in življenje svoje delovne skupnosti.

»Ker šteje naša osnovna organizacija 96 članov (toliko glasbenikov je tudi v orkestru, ne računajoč administrativno osebje), smo lani zavoljo učinkovitejšega dela ustanovili štiri sindikalne skupine, v katerih je 20 do 30 glasbenikov. Tak način organiziranja se nam je zdel najbolj primeren, saj se ljudje v ožjem krogu lažje pogovorijo o svojih problemih, veliko hitreje kot sicer pa sprejemajo tudi odločitve, s katerimi prihajajo kasneje pred samoupravne organe.«

Sestanke sindikalnih skupin sklicujejo v filharmoniji na pobudo izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata, največkrat pa se glasbeniki pogovarjajo o svojih delovnih in življenjskih problemih pred ali po vajah, če nanese pa tudi med dopoldanskimi odmori. »Tak način organiziranja sindikata«, vsaj tako zatrjuje Vili Trampuš, »je med mnogimi člani orkestra naletel na odpor, češ, kaj je treba »drobiti sindikat«, zakaj se ne bi o svojih problemih pogovarjali vsi skupaj. Toda, naposled je obveljal dogovor, sprejet na lanski izredni konferenci osnovne organizacije, da tudi v vsakodnevni praksi, ne zgolj na papirju, uveljavimo sklepe 8. kongresa slovenskih sindikatov o novi organiziranosti in delovanju delavske organizacije.«

Brez prave samouprave

Drugače, kakor nam je povedal Vili Trampuš, ni šlo. »Tako organizirani, kot smo sedaj, bomo brez dvoma kos vsem nalogam, ki so pred našim sindikatom. Vsekakor bomo slednjič po tako začrtani poti veliko lažje tudi pri

nas uveljavili delavsko samoupravo, ki je še vedno nismo prilagodili novim zahtevam. Dokazov, da v filharmoniji še ni prave samouprave, je več kot preveč... Naj vam jih povem le neka...«

»Ze pred dobrim letom smo se v sindikatu dogovorili, da pričnemo z akcijo za izdelavo drugega dela samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu. Dogovorili smo se tudi za rok in se pred akcijo na našo pobudo sestali s člani republiškega odbora sindikata delavcev v kulturi in s predstavniki drugih kolektivov, podpisnikov sporazuma. Na sestanku so naši predstavniki dosegli, da se poklic glasbenika v omenjenem sporazumu bolje ovrednoti, kakor je bilo to predvideno v osnutku, ki ga je dobila naša direkcija. Drug pomembnejši razlog pa je bil v tem, da so poleg sindikalnih aktivistov želeli tudi vodilni delavci filharmonije predlagati nekatere spremembe statuta in posredno tudi sporazuma. Zakaj tega niso napravili v dogovorjenem času, članom izvršnega odbora sindikalne organizacije, ni bilo pojasnjeno. Tako, naši napori niso

veliko zalegli... V filharmoniji smo se preveč obotavljali kljub temu, da gre za sporazum, ki je življenjskega pomena za naše ljudi. Tako bomo, upajmo, dobili sporazum šele konec leta. Drug problem, ki precej pesti naš sindikat, pa so osnovna sredstva. Zakaj gre?»

Za to, da morajo člani delovne skupnosti filharmonije, razumljivo člani orkestra, sami kupovati instrumente. Cene le-teh pa se nemalokrat zavrtijo v nekaj milijonske »višine«. Brez ovinkarjenja: ni tako malo instrumentov, ki stanejo tri ali več milijonov starih dinarjev, in ta strošek danes bremeni izključno glasbenike.

Instrumenti, stanovanja...

»Sedaj, torej vidite, kaj za nas pomenijo osnovna sredstva... Veliko več, kot bi morda kdo mislil na prvi pogled. Tako ne moremo več naprej... Ali naj člani orkestra za vsa »okratno nujno potrebno nabavo instrumentov, vedno sami sežemo v svoj žep, in to ob naših povprečnih mesečnih dohodkih, ki se gibljejo od 5000 do 6000 dinarjev? Zaradi tega je naš sindikat že pred časom seznanil s to problematiko vse družbenopolitične dejavnike Centra, mestno kulturno skupnost ter mestni svet ZSS in RO sindikata delavcev v kulturi. Kako bo rešili te probleme, pa nam ni jasno...«

Sindikalna organizacija v filharmoniji, dobitnik letošnjega srebrnega znaka občinskega sveta ZSS Centra, se v svojem delu sooča še z enim, nič manj žgočim problemom, kot je nabava instrumentov.

»Stanovanjska problematika nas krepko pesti, toda pri tem smo sindikalni delavci tako rekoč brez moči. Filharmonija namreč nima večjih sredstev za kreditiranje družbene in individualne gradnje, tistih nekaj stanovanj, ki smo jih dobili letos pa je kaplja v morju čedalje večjih potreb.

Vili Trampus

Z njimi smo namreč rešili le peščico problemov, skoraj 80% članov orkestra pa do danes še nima rešenih svojih stanovanjskih vprašanj. Upajmo, da bo bolje v prihodnjih letih...«

Čeprav problemi, ki jih skuša sindikat v filharmoniji s posebno osebno zavzetostjo predsednika Vilija Trampuša in tajnika izvršnega odbora Franca Krušiča, reševati po svojih najboljših močeh, je razveseljivo v sindikalnem delu najstarejše ljubljanske kulturne institucije spoznanje, da je z novim vodstvom, večjo aktivnostjo OO ZK in organov upravljanja, slednjič tudi pri njih zavel nov »samoupravni veter«. Sindikalna organizacija si je pot do svoje veljave utirala po trnovi poti, zato je danes sposobna akcijsko delovati povsod tam, kjer delovni in življenjski problemi zaplenjenih terjajo hitro in učinkovito ukrepanje.

I. V.